Antelao - Epy de Mye

Padá po studených stěnách a rozedraných skalách sníh
stojím v nekonečných mracích vítr sílu ztrácí v nich
bolí mých vzpomínek tváře jedno jméno nese kříž
bílá nad horami záře přitahuje k sobě blíž.

Voní rozpukané spáry jako kdybych dávno dých
dlouhé výstupy a pády naposledy v horách tvých
stačí někdy chvíle krátká pod nohama zrádný bod
římsa najednou tak vratká a kamení doprovod.

R: Duše nám přimrzly k horám
   každý blázen má ve výškách svět
   naproti času ti volám
   smrt jen kývne a už není kam zpět.

   Duše co přimrzly k horám
   vysoko nad nimi sní
   rok co rok přicházím zdola
   naslouchat hlasům co ze skály zní.